

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **J. P.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2009, č. j. 183461/2009/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 2. 2012, č. j. 8 A 34/2010 - 102,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým městský soud zastavil řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2009, č. j. 183461/2009/KUSK.

Žalobu proti rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel u Krajského soudu v Praze, kde jí byla přidělena značka 44 A 8/2010. Krajský soud v Praze usnesením ze dne 2. 2. 2010, č. j. 44 A 8/2010 - 3, postoupil věc městskému soudu jako soudu místně příslušnému, kde byla dále vedena pod spisovou značkou 8 A 34/2010.

V průběhu žalobního řízení městský soud usnesením ze dne 15. 9. 2011, č. j. 8 A 34/2010 - 78, nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků. Kasační

stížnost žalobce proti tomuto usnesení Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 20. 12. 2011, č. j. 4 As 40/2011 - 88.

Usnesením ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 A 34/2010 - 99, městský soud vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za žalobu, který činí 2 000 Kč, a to ve lhůtě deseti dnů od doručení usnesení. Současně žalobce poučil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení před soudem zastaveno. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 1. 2. 2012.

Stěžovatel v podání ze dne 3. 2. 2012 uvedl, že soudní poplatek odmítá uhradit, a poukázal na svůj návrh na osvobození od soudních poplatků podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) zákona o soudních poplatcích.

Městský soud usnesením ze dne 13. 2. 2012, č. j. 8 A 34/2010 - 102, řízení o žalobě proti shora označenému rozhodnutí žalovaného zastavil a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění soud zrekapituloval průběh řízení a konstatoval, že s podáním žaloby nebyla splněna poplatková povinnost; soud žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku a poučil jej o následcích nezaplacení. Městský soud uzavřel, že soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, a proto podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), a ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), řízení zastavil.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, ve které po shrnutí dosavadního procesního průběhu žalobního řízení vytkl městskému soudu, že napadané usnesení není řádně specifikováno a právně odůvodněno. Současně vyjádřil svůj nesouhlas s procesním postupem Krajského soudu v Praze, který usnesením ze dne 2. 2. 2010, č. j. 44 A 8/2010 - 3, věc postoupil městskému soudu a následně řízení o kasační stížnosti proti tomuto usnesení zastavil (usnesením ze dne 11. 5. 2010, č. j. 44 A 8/2010 - 18).

Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost je podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud na tomto místě současně podotýká, že s přihlédnutím k charakteru napadeného usnesení netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, dostupný na www.nssoud.cz).

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu zároveň platí, že *„je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o*

odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, dostupný na www.nssoud.cz). Totéž platí pro případ, kdy kasační stížnost směřuje proti usnesení o zastavení řízení. Důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení, je ve vztahu k důvodům podle písm. a) až d) téhož ustanovení důvodem speciálním. Je-li dán důvod podle písm. e) s. ř. s., vylučuje to důvody podle písm. a), c) a d) s. ř. s., neboť nezákonným je rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení v každém případě i tehdy, byla-li v něm soudem nesprávně posouzena právní otázka ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s, bylo-li řízení u krajského soudu zmatečné ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. nebo je-li rozhodnutí krajského soudu nepřezkoumatelné ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Ve shodě s výše uvedeným, potvrzeným i ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 27. 5. 2004, č. j. 3 Azs 32/2003 - 92, dostupný na www.nssoud.cz), tak platí, že v případě, kdy je kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení, lze podat kasační stížnost pouze z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto považoval za důvod kasační stížnosti důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel v kasační stížnosti pouze obecně namítal, že městský soud své rozhodnutí právně neodůvodnil. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů založena na nedostatku důvodů skutkových. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž soud opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, publikovaný pod č. 133/2004 Sb. NSS).

Uvedenou vadou rozhodnutí městského soudu netrpí. Nejvyšší správní soud z obsahu napadeného usnesení ověřil, že v rozhodnutí městského soudu je zcela srozumitelně uvedeno, o jaké důvody soud opírá své rozhodnutí. Z usnesení městského soudu jednoznačně vyplývá, že předmětné řízení bylo zastaveno v důsledku nesplnění poplatkové povinnosti stěžovatele. Městský soud důsledně shrnul dosavadní procesní průběh žalobního řízení, konstatoval, že stěžovatele o důsledcích nezaplacení soudního poplatku řádně předem poučil a na základě nevyhovění výzvě soudu k zaplacení soudního poplatku přistoupil k zastavení žalobního řízení. Nejvyšší správní soud k takto obecně formulované stížní námitce uzavírá, že z rozhodnutí městského soudu je zřejmé, jakým způsobem v žalobním řízení procesně postupoval, uvedl veškeré skutečnosti, které jej vedly k vysloveným závěrům a jeho odůvodnění plně odpovídá obsahu soudního spisu. S námitkou nepřezkoumatelnosti usnesení městského soudu se proto Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů neztotožnil.

Stěžovatel současně směřoval své námitky proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11. 5. 2010, č. j. 44 A 8/2010 - 18, kterým bylo zastaveno řízení o kasační stížnosti proti usnesení tohoto soudu ze dne 2. 2. 2010, č. j. 44 A 8/2010 - 3. Uvedeným usnesením byla věc postoupena městskému soudu. K těmto námitkám zdejší soud konstatuje, že se týkají

zcela jiného rozhodnutí, než které je nyní napadeno kasační stížností, a proto Nejvyšší správní soud nebyl oprávněn v uvedené věci důvodnost těchto námitek posuzovat.

Stěžovatelem uplatněné kasační námitky tak nebyly ve vztahu k napadenému usnesení městského soudu shledány důvodnými, v řízení nebyly shledány ani jiné nedostatky, ke kterým Nejvyšší správní soud dle § 109 odst. 4 s. ř. s. přihlíží z úřední povinnosti, a kasační stížnost byla proto v souladu s § 110 odst. 1, větou poslední, s. ř. s. zamítnuta.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovanému, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady v tomto řízení nevznikly, Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu